

Tartu baptisti koguduse „Betheli“ Kaarepere osakond, mille 50-est liikmest elab kihelkonnas ainult 28.

Talude ostmine algas kihelkonnas 1852, mil osteti Luua mõisalt 4 talu (Sepa, Pärnu, Preediku ja Annuka). Päriskostuaeg algas 1864, kui Kuremaa mõisa ja siis ka Luua mõisa hakkasid suuremal arvul talusid müüma ja oma talud mõne aasta jooksul suurelt jaolt ära müüsidki. Teised mõisad algasid müügiga alles hiljemini, seitsmekümnendail aastail, aga üldjoontes on suurem osa talusid juba kaheksakümnendate aastate keskpaigaks ostetud. Esimeste ostjate hulgas oli palju Viljandimaa mehi.

Ostuaega üksikuis valdades ja mõisais näitab umbkaudu järgmine tabel (kokku seatud Tartu-Võru Rahukogust saadud andmete põhjal):

Vald ja mõisa	Esimesed ostmised	Suurim ostmiste hooaeg	Viimased ostmised (üks talud)
Kuremaa vald:			
Luua	1852 (4 talu)	1867 (25 talu)	1904
Kuremaa	1864 (7 talu)	1866—73 (keskm. 6 talu a.)	
Imukvere	1872 (2 talu)	1872—95 (kuni 3 talu aast.)	
Kudina vald:			
Kudina	1871 (3 talu)	1872—73 (27 talu)	1908
Kaarepere vald:			
Visusti	1865 (1 talu)	1881 (2 talu)	?
Kaarepere	1878 (2 talu)	1883 (17 talu)	1911
Kassinurme	1909 (4 talu)	1910 (7 talu)	
Roela vald:			
Roela	1873 (2 talu)	1885, 1894, 1897 (4—5 talu a.)	1903

Valdade ühendamine sündis, nagu mujalgi, 1892. ja 1893. a. Nimelt ühendati praegune Kuremaa vald end. Kuremaa, Luua, Imukvere (ja Võitvere) kogukonnast; praegune Kaarepere vald end. Kaarepere, Kassinurme (ja Visusti) kogukonnast; Roela vallast kuulub kihelkonda ainult osa end. Roela ja Kudina vallast (osa end. Kudina kogukonda). Kuremaa valda liideti 1921 Järvepera küla, mis seni kuulus Kaarepere valda.

Uuema aja sündmusist on kihelkond seisnud võrdlemisi kõrval. 1905. a. oli rahulik, kui mitte arvesse võtta valdades peetud koosolekuid, mil nõuti kõrtside sulgemist, teedetegemise korra muutmist jne. Sellegi pärast toodi Kaareperesse ja Roelasse karistussalgad ja nuhelti „hässitajaid“. 1910. a. ümber toodi mitmesse mõisa Lõuna-Venemaa saksa asundusist asunikke töölisiks, kuid neist on järel ainult mõned perekonnad, kes siiski moodustavad kihelkonna muukeelsete elanikkude enamiku. Teised läksid suurelt jaolt tagasi. Järelejäänud osa on eestistumas. — 1917. aasta sündmused läksid rahulikult harilikku